

handling. Jeg skal navnlig bemærke dette med Hensyn til forskellige Ytringer, der fremkom ved 2den Behandling navnlig fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (M. P. Jensen) og jeg tror ogsaa fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslev). Begge de ærede Medlemmer havde jo en vis Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt i saa høi Grad at gennemføre Centralisationen, som det var paatænkt i Lovforlaget. Denne Slags Enkeltheder vil der jo være Leilighed saavel for den ærede Regjering som ogsaa for Rigsdagen til senere at tage under Overveelse, da denne Sag jo kan forudsættes ikke at ville blive sluttet i denne Samling, og vi altsaa ogsaa her i Thinget ville faae Leilighed til at tage den for igjen.

Scharling: Jeg skal lige overfor den ærede Ordføres Bemærkninger om vor Uudlædselse af at stille Vædringsforslag tillade mig at bemærke, at det kun er den rent formelle Udarbeidelse af Vædringsforslag, vi have uindladt, idet jo vor Betænkning indeholder netop det Samme, som jeg her har udtalt, og saaledes afgav fornødent Grundlag for videre Forhandling med Flertallet, om der deraf kunde have resulteret nogen Overenskomst. Men det, som var det Afgjørende for os, var den Fordring, som Flertallet fastholdt, at, indtil denne Lov kunde udkomme, skulde de fornødne Bestemmelser fastsættes ved Finantsloven. Det var det, vi ikke kunde finde rigtigt, og det har foranlediget, at der ikke kunde naaes en større Overenskomst mellem Flertallet og Mindretallet. Hvad angaar vor Stilling med Hensyn til den anden Sag paa Dagsordenen, skal jeg senere tillade mig at udtale mig nærmere derom. Jeg skal endnu kun bemærke, at naar jeg opfordrer Regjeringen til snarest mulig at træffe de fornødne Skridt til at forberede et nyt Lovforslag, saa sigtede jeg selvfølgelig til de Forberedelser, som Regjeringen erklærede at være nødvendige for at kunne forelægge et Lovforslag med de Details, som ønskes fra Thingets Side, og som den ikke var istand til at forelægge allerede iaar.

Den fungerende Indenrigsminister (Mellemann): Jeg ønsker blot at gentage, hvad jeg yttrede ved 2den Behandling, at jeg ikke kunde betragte det som min Opgave, at udtale mig om Vædringsforslag, der ikke forelaa, men maatte indskrænke mig til at udtale mig om de Vædringsforslag, som forelaa dengang, og der var heller ikke dengang i, hvad der forelaa, navnlig heller ikke i det ærede Flertalls Betænkning givet nogen som helst Anthynding af, at man fra

Flertallets Side kunde være tilbøielig til at stille sine Vædringsforslag ad, saaledes at man lod nogle af dem falde mod at fastholde andre. De fremtraadte som en Helhed i Betænkningen, og det gjorde de ogsaa under den Diskussion, som fandt Sted ved 2den Behandling. Jeg mindes meget godt, at den ærede Ordfører ved Slutningen af 2den Behandling udtalte, at dette, at Jernbanebestyrelsen skulde midlertidig inddrages paa Finantsloven, var et aldeles nødvendigt Villkaar, som man stillede fra Folkethingets Side for overhovedet at forhandle videre om denne Sag eller noget Saadant. Jeg vil saa blot tilføie, at som Folge af det store Flertal, hvormed Flertallets Forslag blev vedtaget ved 2den Behandling, har jeg jo maatte anse det for unyttigt at gjøre Forsøg paa nu ved Vædringsforslag til 3die Behandling at opnaa et andet Resultat. Den Diskussion, der har fundet Sted idag, har jo ogsaa fuldstændig bekræftet den Mening hos mig, at det vilde være unyttigt. Sagen maa altsaa gaa sin Gang. Jeg maa forbeholde Regjeringens Stilling med Hensyn til det Spørgsmaal om, hvad og hvormeget man maatte finde sig foranlediget til at ordne ad administrativt Bei, dersom en Ordning ad Lovgivningens Bei lader vente paa sig. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som det efter al Rimelighed ikke vil blive mig, der kommer til at tage Bestemmelse om. Jeg kan derfor i dette Øieblik kun indskrænke mig til i Almindelighed at forbeholde Regjeringens Stilling hertil.

Ordføreren (Dauber): Som vi kunde vente, have vi i mange Henseender kun faaet formelle Svar fra den meget ærede fungerende Indenrigsministers (Mellemann) Side. Jeg finder mig dog foranlediget af den høit ærede Ministers Ytringer til at sige, at i mit Slutningsforedrag ved 2den Behandling gjorde jeg den samme Distinktion gjældende som her idag mellem de Punkter, som det var af afgjørende Vigtighed for begge Thing at hævde, og hvad vi ansaa for rigtigt, og ved Siden deraf udtalte jeg, at de to første Punkter, jeg anførte, vare dem, som jeg ansaa for ubetingede Fordringer fra denne Side, nemlig at Jernbanernes Indtægter og Udgifter skulde opføres paa sædvanlig Maade paa Finantsloven, og at vi skulde have en afgjørende Indskyldelse paa Lønnings- og Pensionsforholdene. Det andet Punkt anser jeg det for Vigtigt at hævde fra dette Things Side og lægger ogsaa megen stor Vægt paa, at Rigsdagen faar sin Medvirkning. Men det har ikke den samme konstitutionelle Betydning. Denne Distinktion vil man ogsaa